

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 12 czerwca 2003 r.

w sprawie szczegółowych zasad działania i trybu powoływania Rzecznika Ubezpieczonych

Na podstawie art. 90b ust. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1996 r. Nr 11, poz. 62, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 60, poz. 535.

§ 1. Rzecznik Ubezpieczonych, zwany dalej „Rzecznikiem”, podejmuje czynności, określone w ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej oraz w rozporządzeniu, z urzędu lub na wniosek ubezpieczonego, uprawnionego z umowy ubezpieczenia, członka otwartego funduszu emerytalnego oraz uczestnika pracowniczego programu emerytalnego.

§ 2. 1. Rzecznik po zapoznaniu się ze skierowanym do niego wystąpieniem może:

- 1) podjąć czynność;
- 2) wskazać wnioskodawcy przysługujące mu prawa i środki działania;
- 3) przekazać sprawę według właściwości;
- 4) nie podjąć czynności, o czym zawiadamia, uzasadniając swoje stanowisko, wnioskodawcę oraz osobę, której sprawa dotyczy.

2. Rzecznik, podejmując czynność, bada, czy wskutek działania lub zaniechania zakładu ubezpieczeń, towarzystwa emerytalnego lub funduszu emerytalnego nie nastąpiło naruszenie praw lub interesów osób wymienionych w § 1.

§ 3. Rzecznik może podejmować współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami konsumenckimi, Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

§ 4. 1. Rzecznik lub upoważniony przez niego pracownik Biura Rzecznika Ubezpieczonych może:

- 1) występować do zakładów ubezpieczeń, towarzystw emerytalnych, funduszy emerytalnych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego i Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych o udzielenie informacji lub wyjaśnień, w szczególności:
 - a) w sprawach indywidualnych, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - b) w sprawach postanowień ogólnych warunków ubezpieczeń, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia,
 - c) dotyczących wewnętrznych regulacji tych podmiotów, które według Rzecznika są niekorzystne dla osób wymienionych w § 1,
 - d) na temat nieprawidłowej obsługi osób wymienionych w § 1, świadczonej przez te podmioty, a także przez podmioty wykonujące pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz działalność akwizycyjną na rzecz otwartych funduszy emerytalnych;
- 2) zwracać się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w sprawach dotyczących ubezpieczeń obowiązkowych z wnioskami o ewentualną zmianę przepisów regulujących te ubezpieczenia;
- 3) przeprowadzać lub zlecać badania dotyczące sytuacji na rynku ubezpieczeniowym i emerytalnym.

2. Wystąpienie o udzielenie informacji lub wyjaśnień w sprawach indywidualnych może nastąpić wyłącznie na wniosek osoby, której sprawa dotyczy.

§ 5. Po zbadaniu sprawy Rzecznik może:

- 1) wyjaśnić wnioskodawcy, że nie stwierdził naruszenia praw lub interesów osób wymienionych w § 1;
- 2) zwrócić się do podmiotu, w którego działalności stwierdził naruszenie praw lub interesów osób wymienionych w § 1, o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 3) zwrócić się o zbadanie sprawy do właściwych organów, w szczególności do Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, prokuratury bądź organów kontroli państwowej, zawodowej lub społecznej.

§ 6. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, nie wcześniej niż na sześć miesięcy przed zakończeniem kadencji dotychczasowego Rzecznika, zwraca się na piśmie o zgłaszanie kandydatów na Rzecznika w następnej kadencji do:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) Rzecznika Praw Obywatelskich;
- 3) organów statutowych krajowych organizacji konsumenckich wchodzących w skład Rady Ubezpieczonych;
- 4) organów statutowych związków zawodowych wchodzących w skład Rady Ubezpieczonych;
- 5) Rady Ubezpieczonych.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 zgłaszają kandydatów na Rzecznika w terminie miesiąca od dnia otrzymania pisma, o którym mowa w ust. 1.

3. Do wniosku zawierającego kandydaturę na Rzecznika należy dołączyć opis przebiegu pracy zawodowej oraz posiadanych kwalifikacji, wykaz publikacji, a także zgodę na kandydowanie.

§ 7. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, na trzy miesiące przed zakończeniem kadencji dotychczasowego Rzecznika powołuje Komisję w sprawie wyboru Rzecznika w następnej kadencji, zwaną dalej „Komisją”.

2. W skład Komisji wchodzi po jednym przedstawicielem instytucji wymienionych w § 6 ust. 1 oraz po dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

3. Komisja w terminie miesiąca od powołania rekomenduje ministrowi właściwemu do spraw instytucji

finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, powołuje Rzecznika spośród kandydatów zaproponowanych przez Komisję w terminie 14 dni od dnia przedstawienia kandydatur przez Komisję.

5. Dotychczasowy Rzecznik pełni swoje obowiązki do czasu powołania nowego Rzecznika.

§ 8. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, odwołując Rzecznika przed upływem kadencji, na podstawie art. 90b ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej, oraz w razie zgonu lub rezygnacji Rzecznika z zajmowanego stanowiska, zwraca się do instytucji wskazanych w § 6 ust. 1 o zgłoszenie w terminie 7 dni kandydatów na Rzecznika.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, powołuje Komisję, która w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosków,

o których mowa w § 6 ust. 3, przedstawi ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika. Przepisy § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, powołuje Rzecznika w terminie 7 dni od dnia przedłożenia kandydatur przez Komisję.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

³⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia utraciło moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad działania i trybu powoływania Rzecznika Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 149, poz. 727 oraz z 1999 r. Nr 35, poz. 325), zachowane w mocy na podstawie art. 77 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689, Nr 230, poz. 1923 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594).